

Viața noastră

Ediție nouă, nr. 1, decembrie 2017

Publicată cu binecuvântarea ÎPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

PROTOPOPIATUL PIATRA-NEAMȚ
PAROHIA CONȚEȘTI

strada Bisericii 662, Girov,
Neamț, 617118
contesti.girov@gmail.com
contesti.mmb.ro
contesti-girov.blogspot.com
facebook: Parohia Conțești

De ziua Sîntului nost!

Bucură-te, bucură-te Nicolae, mare sfinte, de la Mira arhiereu, temător de Dumnezeu!

Cu emoție și pace în inimă vă mărturisesc trăirea pe care prăznuirea hramului din acest an al mântuirii 2017 ne-a așezat-o în istoria vieților noastre. Am revăzut chipurile dragi, am rostit cu dor numele celor născuți în veșnicie, am dăruit glăsurile Sîntului nost Nicoară, după spusa conților strămutați din Transilvania pe valea Cracăului.

A fost o zi binecuvântată!

Îi mulțumim părintelui Sorin Amariei Cosma pentru împreuna slujire, domnilor Alexandru Caminschi și Emil Beșu și celor care au înfrumusețat slujirea prin cântare, mulțumim pentru rugăciune tuturor!

Cu gândul la sărbătorile ce ne bat în poartă vă așez în suflete bucurie, pace și tot ceea ce Dumnezeu ne dăruiește cu milostivire! La mulți ani!

De 15 ani împreună!
Sâmbătă, **30 noiembrie 2002**,
fostul protopop de Piatra-Neamț, Părintele Dumitru Ailincăi, îl numește pe preotul Ștefan Zaharia paroh al nou înființatei parohii Conțești, fostă filie a parohiei Girov. Numirea a avut loc după Sfânta Liturghie în prezența credincioșilor și a regretatului părinte Gheorghe Lupașcu (†24.02.2017).

În urmă cu 48 ani,
duminică, **30 noiembrie 1969**,
a avut loc slujba de binecuvântare a bisericii Conțești, după lucrări ample de reparații, la care au participat Părintele Gheorghe Teofănescu, parohul Girovului, Părintele Constantin Drăgoi (Șerbești) și Diaconul Dumitru Teofănescu (episcopia Romanului).

EDUCATIO

Activități desfășurate în Școala Gimnazială Girov

13 noiembrie 2017: activitatea "Libertate versus Delicvență", alături de reprezentanții Compartimentului de analiză și prevenire a criminalității din cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Neamț.

29 noiembrie 2017: activitatea "Român, deci creștin!", alături de elevii și cadrele didactice ale școlilor din Girov.

COPILUL DE LA PEȘTERĂ

Pr. Ștefan Zaharia

Vânt și fulgi mari. Zgribulit, copilul plâpând urmează un ciripit de păsări. Nu înțelege cum de pot păsările să înfrunte o asemenea vreme. Sub tâmpa împădurită zărește o lumină care îl face dornic de adăpost. Pașii lui număraseră câteva cărări de la râu spre dealuri. Intră curios și vede laviță de piatră așternută cu cojoace de lână. Pe o masă mică câteva semințe și fructe uscate. Se apropie cu frică, ia câteva, cât să-și astâmpere pofta, și se înghesuie într-un colț străjuit de o lumânare care îi dezvăluie chipul unei mame cu pruncul pe brațul stâng. Adoarme cu amintirea mamei lui, departe de el, dincolo de frig și de iarnă.

În miezul înnoptării, Indrean, sprijinindu-și trupul său înalt în toiagul său cu cruce, se pleacă de spate și intră în sălașul lui săpat în stâncă. Își descoperă capul, și cu un gest de mirare mare își așează părul ondulat și barba căruntă, ca pentru rugăciune. Singur de fel, se uită îndelung la copilul adormit sub icoana Maicii Domnului. Îl ridică ușor și îl așează în velințele groase, șoptindu-i: *Bine te-am regăsit Doamne Iisuse!* Pentru el, copilul acesta adormit era Iisus. Vedea în chipul lui firav Pruncul, deși îl cunoscuse altfel. Noapte trece pe neștiute. Cu primele zori se trezește și copilul. Îl vede în genunchi

pe Indrean, în locul unde adormise el de cu seară. Timid și sfios, încearcă să se miște fără zgomot, dar aude o voce caldă: *Rămâi încă o vreme copile în căldură!* Lumina lumânării parcă netopite cuprindea întregul trup al lui Indrean sau mai degrabă lumina aceasta cuprinzându-l, alimenta lumânarea. În susul peșterii încă se auzeau părările ciripind.

Cine ești doamne?

Eu sunt Indrean, robul Domnului, copile! Te-am aflat aici, în sălașul meu, cuprins de oboseală. Ai mers mult și nici mâncare nu ai putut mânca. De unde vii?

Vin de dincolo de apă. Părinții mei nu mai sunt și am tot mers până aici.

Și din vorbă în vorbă cei doi își povestesc pasul și traiul. Ziu și Indrean zâmbesc, uneori oftează. Din clipa aceea Ziu a rămas la peșteră până la vârsta când Indrean a plecat spre nord, dincolo de apa cea mare. Stânca izvorătoare de apă limpede și patul îmbrăcat cu cojoace au fost bucurie și altora. Ziu a rămas slujitor, după rânduiala învățată în aproape două decenii de la Indrean. Privirea blândă a ochilor limpezi ca un cer de vară și vorbele calde ale Apostolului îi erau tânărului ghid. Și altora vindecare și sfat.

Pe Indrean îl știm, fiindcă noi îi spunem Andrei, Apostolul Românilor, dar pe Ziu nu. Unii îi mai spun Zân, Zian sau Zău, că ar fi fost așa numit de Apostol, cu nume scurt din Dumnezeu, alții Zoin de la cuvântul grecesc "viață". Oricare i-ar fi fost numele, el a fost printre primii locuitori ai pământului nostru străbun ce au primit credința în Hristos și botezul din mâinile Sfântului.

*Bună sara Sîn Nicoară, c-ai venit în astă oară,
Prunc țifraș sî ni arați, lunină sîntă pi târnaț.*

*La casa iasta nu-i scorbaci, îi strânsură de la
baci,
Îi fărină și oloi, gazdă bună leroloi.*

Fragment dintr-o urare de Sfântul Nicolae,
culeasă din parohie în anul 2003.